

findes udtalt, at Cieren har Ret til at vælge imellem et Pengeveberlag for Beboelsesstedet, eller ogsaa kan fordrø Veberlag derfor i Arbejde. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører, forsaavidt jeg forstod ham, udtalte, at denne Sag havde været drøftet i Comiteen; men hvis den har det, da maa jeg antage, at den ærede Indenrigsminister rimeligvis maa have meddeelt en lignende Instrux for saadanne Tilfælde, som vi allerede have erholdt med Hensyn til Gaardmandshoveriet. Men er det Tilfældet, at vi have en saadan Instrux derfor, saa forekommer det mig dog langt mere hensigtsmæssigt at optage det i selve Loven, thi staaer det først i denne, saa er det en uafviselig Nødvendighed, at Bestemmelsen skal opretholdes; men vi have seet, at Anordningen af 1848 ikke har opfyldt det Maal, som vistnok den daværende Regjering havde tilsiget, og jeg kan derfor ikke stole paa saadanne Tilfagn, men maa puste en bestemt Udtalelse i Loven selv. En anden Sag er der, hvorfor jeg har udbedet mig Ordet, og som jeg derfor kortelig skal berøre. Det forekommer mig, at der i § 1 findes en Sætning, hvorefter man kunde berygte, at i det Tilfælde, at en Person tjente hos en Cier og imidlertid indlod sig i Egtteskab og begjærte en Byggeplads paa hans Jord, Cieren da kunde være berettiget til at forlange, at Vedkommende paany skulde forpligte sig til at paatage sig Pligtarbejde; men dette kan jeg ikke paa nogen Maade finde mig i, og jeg vil stræbe for, saavidt det staaer til mig, at faae alle saadanne Spor udryddede. Naar jeg faaer confereret med mine ærede Venner, som vele mine Ansøuers i denne Sag, vil jeg tillade mig at forbeholde mig et Ændringsforslag i denne Henseende.

N. Sørensen: Ja, det var blot en lille Bemærkning, jeg vilde gjøre i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelse. Hvad jeg yttrede, var ingenlunde om en eensidig Udnævnelse af Talsmænd for Huusmændene; jeg yttrede, at begge Parter, baade den Arbeidsberettigede og den Arbejdspligtige maatte være lige stærkt repræsenterede fra Sagens første Grundlag, thi uden dette, meente jeg, at der ikke kunde komme den tilbørlige Dplysning og den tilbørlige Vægt paa det, der bør lægges

Vægt paa, ligesom ikke heller uden dette, de tilbørlige Mæglingsforslag ville fremkomme; thi alle andre bundne Valg for Vedkommende efter Autoritetens Forsorg, Udnævnelser og Valg, kunne dog kun være enten som raadgivende, som mæglende eller som afgjørende, og naar det sande Grundlag, med Dplysninger og Fordringer fra selve vedkommende begge Parter, ikke er tilstrækkeligt til at bygge paa, da, mener jeg, kan Udsaldet af Bygningens Fuldbendelse ikke blive fuldstændigt, forsvaret og opretholdt. Hvad den Bemærkning angaaer af Ordføreren, at det maa være dannede Mænd, der udnævnes, da mener jeg, at enten Talsmændene i de her omhandlede Afsløsningscommissionser kunne henregnes til de dannede eller udannede Classer, det maa der slet ikke spørges om, der maa netop kun tales om sande og duelige Talsmænd og om sande og retmæssige Forslag og billige Skjøn, og at slike Forslag og Skjøn kunne komme ligesaagodt fra den Udannede som fra den Dannede, dette skulde jeg dog mene er sandt.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, om Lovforslaget skulde gaae til 2den Behandling, hvilket eenstemmigt vedtoges med 72 Stemmer.

Formanden: Jeg skal hermed tillade mig at slutte Forhandlingerne for idag. Dagsordenen for næste Møde, som vil inde Sted imorgen Kl. 12, vil være:

- 1) Spørgsmaal om den Maade, paa hvilken det fra Landstinget overfendte „Forslag til Lov, der forandrer og nærmere bestemmer Forordningen af 9de Mai 1806 angaaende Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Tropsesamlinger“, bliver at fremme.
- 2) 2den Behandling af „Udkast til Lov angaaende Udskrivningen til Landfrigtstjenesten for Aaret 1851“.
- 3) 2den Behandling af „Forslag til Lov mod at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen“.
- 4) 2den Behandling af „Forslag til Lov om Gangstier i offentligt Diemed“.